31975R2763

1.11.1975 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 282/19

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2763/75
z dnia 29 października 1975 r.
ustanawiające ogólne zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania wieprzowiny

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 [1] z dnia 29 października 1975 r., dotyczące wspólnej organizacji rynku wieprzowiny, w szczególności jego art. 7 ust. 1;

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 wprowadza przepis, dotyczący interwencji na rynku wieprzowiny w postaci dopłat do prywatnego składowania;

funkcjonowanie takiego systemu pomocy może być ułatwione poprzez zawarcie umów z agencjami interwencyjnymi;

dla osiągnięcia celów pomocy określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 2759/75 jej wielkość powinna być ustalona w odniesieniu do kosztów składowania; w tym celu powinny zostać wprowadzone dwie metody ustalania tej wielkości; w obu przypadkach przyznawanie pomocy powinno być realizowane w taki sposób, by nie wywoływało dyskryminacji pomiędzy kandydatami prowadzącymi działalność we Wspólnocie;

należy przewidzieć właściwe środki na wypadek zaistnienia na rynku tych produktów sytuacji, wymagającej zmiany warunków umów, które mają zostać zawarte, lub zmiany długości okresu składowania, przewidzianej w umowach już zawartych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Prywatne składowanie, w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75, jest to przechowywanie w składzie produktów należących do rynku wieprzowiny na własne ryzyko i koszt przez osoby fizyczne lub prawne prowadzące działalność we Wspólnocie, inne niż agencje interwencyjne wymienione w tym artykule.

2. Dopłata do prywatnego składowania może być przyznana jedynie w stosunku do produktów uzyskanych ze świń, pochodzących ze Wspólnoty.

3. Dopłata do prywatnego składowania jest przyznawana zgodnie z warunkami umów zawartych z agencjami interwencyjnymi; takie umowy wyrażają wzajemne zobowiązania stron na standardowych warunkach dla każdego produktu.

Artykuł 2

Z wyjątkiem specjalnych upoważnień, wniosek o dopłatę do prywatnego składowania może być złożony jedynie w państwie, w którym produkt ma być przechowywany.

Artykuł 3

Jeśli wymaga tego sytuacja na rynku, okres składowania określony w umowie może być skrócony lub wydłużony na ustalonych warunkach.

Artykuł 4

1. Wielkość dopłaty jest:

a) określona drogą zaproszenia do przetargu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, albo

b) ustalona z góry.

2. W obydwu przypadkach:

a) wnioskodawcy są traktowani jednakowo pod względem dopuszczalności ich oferty, niezależnie od lokalizacji ich przedsiębiorstwa we Wspólnocie;

b) do przetargu i zawarcia umowy zostają dopuszczeni tylko ci wnioskodawcy, którzy dali gwarancję wypełnienia ich zobowiązań wynikających z umowy poprzez złożenie depozytu,

[1] Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1.

który zostaje utracony w całości lub części, jeżeli zobowiązania te nie zostaną wypełnione lub zostaną wypełnione jedynie częściowo;

c) określa się termin wprowadzenia towaru do składu oraz czas trwania składowania;

d) wielkość dopłaty nie może na ogół przekroczyć wielkości kosztów, które byłyby poniesione, gdyby składowanie zostało przeprowadzone przez publiczną agencję interwencyjną.

Artykuł 5

1. Przy wyborze ofert pierwszeństwo mają te, które są najbardziej korzystne dla Wspólnoty.

2. W każdym przypadku, przyznanie umowy nie musi koniecznie nastąpić.

Artykuł 6

W sytuacji, gdy wielkość dopłaty została ustalona z góry:

a) jej wielkość jest taka sama dla każdego produktu i jest określona przy uwzględnieniu kosztów składowania, normalnego obniżenia jakości i, w miarę możliwości, wszelkiego przewidywalnego wzrostu ceny danego produktu;

b) wnioski o dopłatę są przyjmowane na ustalonych warunkach, w szczególności, odnośnie do czasu, który może upłynąć pomiędzy złożeniem wniosku, a zawarciem umowy;

c) zawarcie umowy składu może ulec zawieszeniu lub terminy przyszłych umów mogą zostać skorygowane, jeżeli przegląd sytuacji rynkowej, ilości objętych umowami i wniosków o umowy wykaże konieczność podjęcia któregoś z tych środków.

Artykuł 7

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 739/68 z dnia 18 czerwca 1968 r., ustanawiające ogólne zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania wieprzowiny [1], niniejszym traci moc.

2. Powoływanie się na rozporządzenie uchylone w ust. 1 uznaje się za powoływanie się na niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 października 1975 r.

W imieniu Komisji

G. MARCORA

Przewodniczący

[1] Dz.U. L 136 z 20.6.1968, str. 1.